

Pořad bohoslužeb

4. prosince – 10. prosince 2017, DOBA ADVENTNÍ, Žaltář I. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 4.12.	Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve	Palačov	13:00	pohřeb – Evžen Kuchta ☩ na poděkování za přijaté dary a milosti s prosbou o vedení Duchem svatým a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
		St. Jičín	17:00	
Úterý 5.12.	Úterý po 1. neděli adventní	St. Jičín	14:00	pohřeb – Libuše Planková ☩ na poděkování za přijatá dobrodiní, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro rodinu Sládečkovu
			17:00	
Středa 6.12.	Sv. Mikuláše, biskupa	St. Jičín	17:00	na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní, za ☩ rodiče, dva syny, duše v očistci, ochranu Boží a Panny Marie pro živé rodiny <i>po mši sv. modlitební společenství</i>
Čtvrtek 7.12.	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	Petrkovice	16:00	mše svatá /o.Petr/
		Bernartice	17:30	mše svatá /o.Petr/
Pátek 8.12.	Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu <i>12-13h hodina modliteb za svět</i>	St. Jičín	17:00	dětská mše svatá - za farníky z Vlčnova (kaple zasvěcená Neposkvrněné Panně Marii) DUCHOVNÍ OBNOVA - pro mládež P. Adam Rucki
		Bernartice	18:30	mše svatá /o.Dobija/
Sobota 9.12.	Sobota po 1. neděli adventní Sv. Jana Didaka Cuauchtlatotzina	St. Jičín	09:00 14:30 15:00 16:00 17:00	DUCHOVNÍ OBNOVA - pro všechny přednáška – 1. část -P.Adam Rucki modlitba sv. růžence přednáška – 2.část adorace mše svatá s přednáškou – 3.část za ☩ Vratislava Nováka, ☩ rodinu Novákovu, ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu
Neděle 10.12.	2. NEDĚLE ADVENTNÍ	St. Jičín	7:45	za ☩ otce Matouše Pazderu, ☩ otce Josefa Byrtuse, za ☩ rodiče Hrachovcovy, ☩ rodiče Jakúbkovy, ☩ manžele Maliňákovy <i>po mši sv. otevřena farní knihovna</i>
		Bernartice	9:15	mše svatá
		St. Lhota	10:00	mše svatá /o.Petr/

Webové stránky farnosti Starý Jičín: farnostsj.wz.cz

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

3.12.2017 – 1. neděle adventní 1./ročník IX.

Pane, ukaž nám své milosrdenství a dej nám svou spásu!

Očekávání Krista

V životě se musí často čekat. Jsou pro to zvláštní místnosti, čekárny: u lékařů, u právních poradců, na úřadech. Bývá to i zkouška nervů. Někdo je objednan na čtvrtou hodinu odpoledne, v pět slyší, že musí mít trpělivost a ještě chvilku počkat, v šest bouchne dveřmi a jde pryč. Trpělivost, kterou mu tolik doporučovali, už ztratil. Uznáváme, že všude se musí čekat. Ale jak dlouho? Kdysi se říkalo, že není dobrý voják ten, který umí pochodovat, ale ten, který umí čekat.

Očekávání je hlavní motiv židovských dějin, přísliby Boží jsou jakoby nití, která spojuje jednotlivé události v celek. Ale čekat se nemůže věčně. Proto také nejsou věčné dějiny. Čas se jednoho dne musí naplnit. To je druhý motiv bible: plnost času, naplnění doby.

V každodenním životě si často postěžujeme, jak čas letí. Ve starozákonní představě je čas spíš jako pomalé kyvadlo, které zdržuje běh událostí. Má se proto urychlit, aby co nejdřív odbila hodina, v níž se splní to, co má přijít. Podobné pocity máme i my, když jedeme vlakem. Zdržení, opoždění unavuje. Naopak se hlavní zájem upírá k okamžiku, kdy dojedeme na místo. Ve starozákonní době ovšem nebyly vlaky. Ale Židé šli čtyřicet let pouští. Jejich zájem se upíral na dobu, kdy dojdou do země, kterou jim Bůh slíbil.

Židovské dějiny jsou obraz životního vývoje jednotlivců. Mladí je doba příslibů. Děti si nestěžují, že čas letí. Zdá se jim naopak, že se vleče příliš pomalu. Jejich typické povzdechy známe: Kdypak už zase budou Vánoce! Kdypak už půjdu do školy! Kdypak už budu mít školu hotovou! Čas se jim vleče pomalu. Komu se naopak zdá, že už mu čas uletěl, je dospělý a nakonec starý. Nemá co čekat, proto jeho život ztratil dynamismus.

Ale přesto je velký rozdíl mezi různými druhy čekání. Dětské očekávání je radostné. Čekárny na úřadech a na nádražích jsou nudné a ubíjející. Čím to je? Dítě čeká tím, že dorůstá, vyvíjí se, učí se tomu, čím má později být. Proto se jeho čekání často úmyslně prodlužuje. Říkáme mladým: „Máš být lékařem? Buď rád, že si můžeš studia prodloužit. Budeš líp připraven. Všecko, co se teď naučíš, se ti později hodí!“ Docela jinak je tomu v čekárně, např. u zubního lékaře. Čím víc nás zdržují, tím jsme netrpělivější a zub i sám možná víc bolí.

Jaké má být čekání křesťanů na příchod Krista? Zdá se, že se u prvních vyznavačů někdy projevila netrpělivost. Alespoň takový dojem vyvolávají poslední slova Zjevení sv. apoštola Jana: Duch i nevěsta (tj. církve) volají: „Přijď!“ – „Ten, kdo to dosvědčuje, říká: „Ano, přijdu brzy!“ – „Amen, přijď, Pane Ježíši!“ (Zj 22,17-20). Kniha ovšem pochází z doby Neronova pronásledování. Touha po blízkém osvobození je v takové situaci silná. I dnes se někdy projeví např. u těžce nemocných, kteří trpí. Také ti si povzdechnou: „Kdy už mě Pán Bůh přijde vysvobodit!“

Obvyčejný křesťan naopak vypadá, že má velkou trpělivost v očekávání smrti a posledního soudu. V čekárně na setkání s Boží spravedlností, řekl kdosi žertovně, rádi pouštíme všechny ostatní, aby nás předešli. Ale není to vždycky pravda, a rozhodně není

úplná. Kolik je dnes lidí unavených životem! Proč? Právě proto, že je jim jenom čekárnou, a ne přípravným studiem.

Otcové církve tuto myšlenku vyjadřovali trochu jinak, ale v podstatě stejně. Sv. Řehoř Veliký ukazuje, jak je život nemyslitelný bez stálého vývoje a pokroku. Užívá přirovnání, které je nám dnes už nesrozumitelné. Říká, že je tomu jako s hrnčířským kolem. Viděl jsem to u jednoho italského řemeslníka starého stylu. Šlape na pedál a točící se kotouč ponenáhlu stoupá. Přestane šlapat a kolo okamžitě klesá. Závěr, který z toho sv. Řehoř udělal, je tento: Tak je tomu i v duchovním životě! Snažíme-li se, vystupujeme nahoru. Chvilku se zastavíme, hned začneme klesat, kolo se točí nazpět. Doplňit tu myšlenku ještě jiným přirovnáním. Život se podobá plavci, který se chce dostat na druhou stranu řeky, ale proud vody je silný. Musí s ním tedy zápasit. Kdyby si chtěl na chvilku odpočinout, hned ho voda začne unášet dolů.

Z těchto a podobných příkladů a kázání je jasné, že očekávání příchodu Krista není pro křesťana sezením v čekárně. Je to životní boj, je to růst, je to činnost. To pak těší, není to mrzutost.

Když se o tom jednou mluvilo, dobrá babička k tomu přidala své slovo, svou námitku. Bylo to více méně v tomto smyslu. To, co říkáte, platí pro vás mladé. Vy se musíte snažit nejdříve v životě něco dobrého udělat. Pak teprve budete myslet na smrt a na poslední soud. Ale pro nás to už neplatí. My už v životě nic neuděláme, proto nám nezbyvá než čekat. Není to tak zlé, vždyť už to nebude dlouho trvat.

Příbuzní babičce ovšem skočili do řeči a ujišťovali ji, že ještě pořád pracuje, že hlídá děti, že je ještě potřebná a tedy činná. Ale co když už tomu tak není? Co když už někdo opravdu nemůže nic dělat, co když je nemocný a je, jak se říká, druhým na obtíž? Ani toho nechceme umístit do pouhé čekárny smrti. Může a má se modlit. Modlitba pak je v církvi jedna z nejdůležitějších činností. Je to jako návrat k první činnosti Boží. Slovem stvořil Bůh svět. Člověk má jeho dílo dokončit. Dělá to rukama a myslí. Staří a nemocní spolupracují na přetváření světa slovem modlitby, spojují svá slova a myšlenku se slovem Božím, které jako Syn člověka přijde na konci ke slavnostnímu dokončení.

/ Tomáš Špidlík, z knihy Liturgické meditace, vydalo nakl. Refugium 2006/

HODINA MILOSTI PRO SVĚT

7.12.1947 se zjevila Panna Maria s fatimskými dětmi, s Hyacintou a Františkem. Přišla oznámit tzv. **Hodinu milosti**, která se má slavit vždy v poledne dne 8. prosince.

Při zjevení v domě v Montichiari vyslovila Panna Maria toto přání: Přeji si, aby se každoročně **8. prosince od 12 do 13 hodin** konala hodina modliteb za svět.

Tato pobožnost zajistí mnoho duchovních i tělesných milostí. Náš Pán, Můj Božský Syn, chce lidem darovat přemíru svého slitování, když se dobří budou modlit za své hříšné bratry. Sdělte Svatému otci, že si přeji, aby tato hodina byla známa celému světu a po celém světě se rozšířila. Ten kdo nemůže navštívit svůj farní kostel, ať se modlí doma v poledne a také obdrží mnoho milostí. Brzy poznáte velikost této hodiny milosti. Pro všechny děti, které dopřejí této prosbě sluchu a vezmou si ji k srdci, mám připravenou plnost milosti. Stále existují tiší a skrytí prosebníci a oběti za hříšné duše, kteří svolávají milosrdenství našeho Pána na tuto zem. Nyní je hodina modliteb, hodina dobrého příkladu, hodina obětí a věrnosti a odvážného přičinění. Modlitba obětí a pokání tak mnoha duším zabraňuje tomu, aby na lidstvo dopadl soud Boží spravedlnosti. Hořím Láskou a žádám modlitby na záchranu světa! Kdybyste věděli, jak mnoho mých dětí jde cestou záhuby! Církev je ve velkém nebezpečí. Doba je stále více zlověstná. Nesu ve svém srdci utrpení mnoha nemocných a trpících,

abych je přivedla k větší svatosti. Jsem Matka plná lásky ke svým dětem! **Bude to 8. prosince, kdy Neposkrvněné Početí rozdrtí Hadovu hlavu.**

DAR PRO PÁNA JEŽIŠE aneb adventní aktivita nejen pro děti

Zdá se, že v současné době je kolem nás hodně negativních věcí. Ačkoliv se máme ekonomicky dobře jako nikdy dřív, stále si mnoho lidí na něco stěžuje, jsou nespokojeni, nemají na sebe čas, vyhledávají negativní zprávy, neumí vidět dobro a krásu kolem sebe, nedokážou žasnout nad dary, které denně dostávají. Tyto tendence možná může každý z nás vztáhnout do jisté míry i na sebe.

Abyste bylo v nás a kolem nás více radosti, budeme během adventní doby objevovat dary, které máme a které dostáváme. Budeme se snažit, abychom se také my stali pro druhé lidi darem. Pak jistě budeme o Vánocích obdarováni. Základním mottem letošního adventu bude tedy DAR.

Připravíme DAR pro Pána Ježíše tím, že budeme vnášet vděčnost a radost do prostředí, kde žijeme. Otevřeme se tak pro přijetí největšího DARU, kterým je Pán Ježíš, Boží Syn.

V našem kostele bude od 1. neděle adventní umístěna v kostele krabice, kterou po celou dobu adventní mohou děti zdobit a to tak, že za účast na jakékoli mši svaté si na určenou stranu krabice nalepí daný symbol. Po nedělní mši svaté si také děti vezmou domů kartičku s popsáním úkolem, o jehož plnění se mají celý týden snažit. Následující neděli ji pak vloží do krabice. V pondělí 25. 12. pak všechny přítomné děti při obětním průvodu společně přinesou takto připravený DÁREK Pánu Ježíši.

1. neděle adventní

1. čtení: Iz 63,16b-17;64,1.3b-8; 2. čtení: 1 Kor 1,3-9; evang.: Mk 13,33-37

Úkol: DĚKOVAT

Symbol (k vlepování na krabici): květ

Příběh: Jeden člověk se zeptal slepce: „Věříte, že vás Bůh může uzdravit?“ Odpověděl: „Samozřejmě, že tomu věřím.“ Potom se ho zeptal: „A modlíte se za své uzdravení?“ Muž odpověděl: „Ne, nemám na to čas.“ „Jak to myslíte?“ Odpověděl: „Všechn čas, který mám, trávím tím, že děkuji Bohu za všechno, co mi dal. Vždyť mohu chodit, kromě zraku jsem zdravý, slyším, mluvím, mohu vykonávat různou činnost, mám kolem sebe lidi, kteří mne mají rádi – za to všechno musím děkovat. Každý den se stane tolik věcí, za které Bohu děkuji! Nezbyvá mi čas na to, abych ho prosil o uzdravení.“ A tento muž se uzdravil. Nebyl soustředěný na to, co mu chybí, ale na dobré věci, které dostává.

V evangeliu první adventní neděle jsme slyšeli Ježíšova slova: „Bděte!“ Znamená to, že máme dobře využívat čas a nemáme ho promarnit, protože čas je vzácný dar. Každý den dostáváme kromě času mnoho dalších darů (věcí, situací, lidí), za které můžeme děkovat.

Úkol pro 1. týden: Děkovat Bohu i lidem. Děkování nás vede k tomu, že nejsme zaměřeni jen na sebe, ale všímáme si druhých. Místo brblání a nespokojenosti nastupuje vděčnost. Vděčnost je krásná, proto jako symbol nalepíme na dárek květy.

Různá oznámení

Centrum pro rodinu naší diecéze vydává na rok 2018 **Rodinný plánovací kalendář**. Kalendář je nástěnný a obsahuje 6 kolonek pro jednotlivé členy rodiny. Zájemci si jej mohou prohlédnout a zakoupit vždy v neděli po mši sv. u Heleny Sládečkové. Kalendář stojí 200,- Kč a celou částkou přispějete na aktivity a služby, které Centrum rodinám nabízí. Děkujeme.

Rodinný kalendář 2018
www.diecezebrno.cz